Indspil fra 37 aktører til den kommende strategi mod vold mod børn

BØRNS
VILKÅR

Lev
uden
vold

BARNDOM
UDEN VOLD

Red Barnet

Styrk
Familierne

GLOSTRUP
KOMMUNE

CENTER FOR
ADHD+

Mary Fonden

Dit Rum

De
Anbragtes
Vilkår

ROSKILDE
KOMMUNE

DANNER

Skovgården

BØRNE
RÅDET

KVINDE
1902
HJEMMET
EN NY BEGYNDELSE

MIDT- &
VESTJYLLANDS
POLITI

Fonden for
Socialt Ansvar

KØBENHAVNS
PROFESSIONS
HØJSKOLE
KP

DE DANSKE BØRNEHUSE

DIALOG
MOD VOLD
ASKOVFONDEN

LØKK

Børnesagens
Fællesråd

SØSTRE
MOD VOLD OG KONTROL

mandecentret

JUSTITIA

UNGDOMMENS
RØDE KORS

KIRKENS
KORSHÆR

norddjurs
kommune

KFUKS
SOCIALE ARBEJDE

Dansk Stalking Center

RINGSTED
KRISECENTER

BRYD
TAVSHEDEN
Om vold mod børn og unge

BORNHOLMS
REGIONSKOMMUNE

Dansk Socialrådgiverforening

REGION
Svendebjerggård

RØDE
KORS

Mødrehjælpen

Indhold

Introduktion til anbefalingsnotatet **4**

Vold mod børn **5**

Bærende principper **6**

Tidlig opsporing og forebyggende indsatser 6

En rettighedsbaseret tilgang 7

Helhedsorienterede og tværgående løsninger 8

Et samlet børneliv uden vold 9

Organisering, mål og finansiering **10**

Forpligtende implementering i stat, kommuner, politi og regioner 10

Hvordan måler vi fremdriften? 10

Varig finansiering og national kapacitet 12

Sammenhæng til strategien mod partnervold og partnerdrab **13**

De samlede anbefalinger **14**

Introduktion til anbefalingsnotatet

Vold mod børn er et alvorligt brud på børns rettigheder og et vedvarende samfundsproblem. Trods et stærkt juridisk værn og en række nationale initiativer[1] vokser alt for mange børn i Danmark fortsat op med vold, overgreb og kontrol. Konsekvenserne kan følge den enkelte gennem hele livet og øger risikoen for mistrivsel, sociale problemer og videreførelse af vold på tværs af generationer. Det er alvorligt for den enkelte og dyrt for samfundet.

Derfor er der behov for et nyt og mere sammenhængende politisk greb.

Danmarks regering har i regeringsgrundlaget varslet en national strategi om vold mod børn og vold i hjemmet. Det er en vigtig mulighed for at styrke indsatsen mod et alvorligt samfundsproblem og sikre, at flere børn får et liv uden vold, overgreb og negativ social kontrol.

Strategien bør igangsætte et ambitiøst skifte fra den nuværende afhjælpende indsats og frem mod mere primær forebyggelse, opsporing og virksom hjælp ved første kontakt. Et skifte, der skal tage udgangspunkt i barnets behov frem for systemets logikker.

Det strategiske netværk[2] om vold og seksuelle overgreb mod børn pegede i februar 2026 f.eks. på, at man i højere grad vil kunne forebygge, at vold og seksuelle overgreb sker, hvis man på tværs af sektorer arbejder mere med primær forebyggelse. De syv anbefalinger fra arbejdet i det strategiske netværk under Social- og Boligstyrelsen bør være fundament for fremtidens børneværn.

Målet må være klart: Færre børn skal vokse op med vold og overgreb, og flere børn og familier skal have adgang til sammenhængende og virkningsfuld hjælp, første gang behovet erkendes.

Dette indspil tager ikke stilling til strategiens konkrete indhold og indsatser. Formålet er at pege på de bærende principper og den organisatoriske ramme, som en kommende national strategi bør bygge på.

Strategiens konkrete udvikling, viden og indsatser udvikles efterfølgende med inddragelse af børn og unge samt relevante myndigheder, faglige aktører og civilsamfund.

[1] Senest regeringshandlingsplanen Tryg Barndom fra oktober 2025 med 18 initiativer

[2] Social- og Boligstyrelsen tog i 2023 initiativ til et langvarigt netværksarbejde med bred deltagelse af offentlige og private aktører. Netværket udkom i februar 2026 med et anbefalingsnotat vedr. vold og overgreb mod børn, indeholdende syv strategiske spor
https://www.sbst.dk/udgivelser/2026/strategiske-spor-til-bekaempelse-af-vold-og-seksuelle-overgreb-mod-boern-

Vold mod børn

Siden 1997 har fysisk vold mod børn været forbudt, psykisk vold blev kriminaliseret i 2019 og straffelovens bestemmelser, der beskytter børn mod seksuelle overgreb, er løbende suppleret med relevant og tidssvarende lovgivning. Samtidig er både borgerlige og religiøse vielser af mindreårige blevet forbudt.

På trods af denne udvikling er vold, overgreb og social kontrol af børn fortsat udbredt, og mange børn får ikke den hjælp, der er nødvendig. Børn har krav på, at der handles, og at der iværksættes konkrete tiltag, når voksne omkring barnet bliver opmærksomme på volden. Sådan er det langtfra i dag.

- En undersøgelse fra 2025 viser, at hver 6. barn udsættes for vold i hjemmet[3]. Endnu en undersøgelse fra 2025 viser tilsvarende, at 27 procent[4] af voksne danskere oplyser at have været udsat for vold og overgreb i barndommen. Det svarer til ca. 1,3 millioner danskere.

- Et nyligt studie af 61 partnerdrab i Danmark påviser, at der er en overvægt af traumer og sårbarhed i barndommen hos undersøgelsens gerningspersoner[5], og at der i halvdelen af sagerne var fælles børn.

- Et barn, der overværer vold, oplever lige så alvorlige konsekvenser for trivsel og udvikling, som hvis barnet selv var blevet udsat for direkte fysisk mishandling[6].

- En undersøgelse fra 2026[7] viser, at 41 procent af elever i folkeskole og på ungdomsuddannelse med høj forekomst af elever med ikke-vestlig baggrund angiver, at de kender nogen, der skal giftes religiøst, før de fylder 18 år.

- Der ses højere skolefravær og lavere elevtrivsel hos børn, hvorom der er underretninger om vold og overgreb. Det fremgår af et nyligt registerstudie[8]. Samme registerstudie viser desuden, at der i dag går 321 dage mellem første underretning på mistanke om vold mod barnet og oprettelse af en sag i børnehuset, og at børnene oftere kommer fra et ikke-vestligt land.

- I forlængelse heraf viste Børns Vilkårs undersøgelse fra 2026, at mere end hvert tredje barn, hvor en forælder er sigtet for vold mod dem, stadig ingen hjælp har modtaget et år efter hændelsen.

[3] Børns Vilkår, omfangsundersøgelse 2025
[4] Barndom Uden Vold, befolkningsundersøgelse 2025, www.barndomudenvold.dk
[5] Vive, Ottosen, Liversage og Schmidt, 2026, undersøgelse af 61 sager om drab https://www.vive.dk/media/pure/mxje00gv/31061607
[6] Vive, Ottesen, 2020, https://www.vive.dk/media/pure/14675/3846851
[7] Undersøgelsen er udført af foreningen Søstre mod vold og kontrol i 2026 og bygger på spørgeskemaer med mere end 250 respondenter i folkeskolen og på ungdomsuddannelse. Den kan fremsendes på forespørgsel
[8] Vive for Barndom Uden Vold, et registerstudie, april 2026 https://www.vive.dk

Børns Vilkårs svigtrapport[9] krydser hvert år også tal på de børn, der er udsat for vold og seksuelle overgreb, med data om fravær og trivsel, og der ses en tydelig sammenhæng. Vold er derfor også en væsentlig del af den trivselskrise, vi lige nu ser blandt børn og unge.

Volden kommer til udtryk på mange måder. Nogle børn udsættes for fysisk eller psykisk vold eller seksuelle overgreb. Andre oplever negativ social kontrol, æresrelaterede konflikter, tvang eller genopdragelsesrejser. Digitaliseringen har samtidig skabt nye arenaer for vold, kontrol og seksuelle krænkelser, hvor det digitale og det fysiske ofte hænger tæt sammen.

Der er i dag et stærkere fagligt og politisk fokus på området end tidligere. Antallet af underretninger er steget, og initiativer som etableringen af børnehusene har styrket det tværfaglige samarbejde. Alligevel har udviklingen ikke ført til et afgørende fald i omfanget af vold og overgreb mod børn.

Erfaringerne peger derfor samlet set på, at der er behov for et mere langsigtet, koordineret og forpligtende greb.

Vold mod børn er ikke alene et socialt problem. Det er også et sundhedsproblem, et ligestillingsproblem, et retssikkerhedsproblem, et beskæftigelsesproblem og i stigende grad et digitalt problem. Derfor kan løsningerne heller ikke findes inden for ét ressortområde. En effektiv indsats kræver samarbejde mellem stat, kommuner, regioner, politi, sundhedsvæsen og civilsamfund, hvor samtlige parter forpligtes på deres del af indsatsen. Derudover er det vigtigt, at en indsats om vold mod børn og vold i hjemmet har et helhedsorienteret blik med fokus på hele familien og dens behov for hjælp, herunder voldsudøverbehandling.

Den kommende strategi bør derfor etableres som en langsigtet national ramme med fælles mål, tydelig ansvarsplacering, systematisk opfølgning og varig finansiering, så strategien ikke bare bliver flotte ord på papir, men skaber reelle forandringer for børn, der vokser op i vold.

Bærende principper

Vi vil i det følgende gennemgå de bærende principper, som vi mener, at en kommende strategi skal bygge på:

Tidlig opsporing og forebyggende indsatser

Tidlig opsporing og forebyggende indsatser er helt afgørende for at afbøde de mange konsekvenser, som volden har for barnet. I dag lever voldsudsatte voksne og børn alt for længe med vold i familien, før de rækker ud efter hjælp, ligesom alt for mange børn ofte dækker over deres forældre af kærlighed eller af frygt for, hvad der vil ske, hvis nogen opdager volden. Jo længere tid man lever i vold, jo længere tid tager det at bearbejde og behandle konsekvenserne.

Den samlede danske indsats er karakteriseret af en lang række relevante indsatser med en stor overvægt af rådgivning og frivillige interventioner. Det er imidlertid en kendsgerning, at den potentielle gevinst

[9] Børns Vilkår, 2025 Svigtrapport-2025-web.pdf

ved forebyggelse af overgreb for både børn og myndigheder er langt større, end nogen intervention nogensinde kan opnå. En langsigtet strategi bør derfor have forebyggelse som et helt centralt indsatsområde.

Anbefaling:

- At strategien sikrer, at politi, kommuner og regioner har en tydelig og konkret forpligtelse til tidlig opsporing og forebyggelse af vold samt at der er tilstrækkeligt med ressourcer til det opsporende og forebyggende arbejde.

En rettighedsbaseret tilgang

Strategien skal ifølge regeringsgrundlaget tage udgangspunkt i børn som selvstændige individer med egne rettigheder og behov. Det giver et klart afsæt for en rettighedsbaseret strategi, hvor Børnekonventionen og børn som selvstændige rettighedshavere er et gennemgående fundament.

Centralt står Børnekonventionens artikel 19 og barnets ret til beskyttelse mod alle former for vold.

Børn er forskellige og har vigtige perspektiver på deres eget liv. Børns erfaringer og perspektiver skal derfor indgå systematisk gennem hele strategiens udvikling og tillægges betydning for de beslutninger, der træffes. Det gælder både i mødet med det enkelte barn og i udviklingen af de systemer og indsatser, der skal forebygge vold og sikre børn beskyttelse, hjælp og støtte.

Realiseringen af børns rettigheder er et fælles samfundsansvar. Når børn udsættes for vold og overgreb i hjemmet, har de ikke samme muligheder som voksne for selv at bryde situationen eller opsøge beskyttelse.

Den rettighedsbaserede tilgang skal derfor gennemsyre alle niveauer af strategien fra lovgivning og politiske beslutninger til organisationer, faglig praksis og mødet med det enkelte barn.

Anbefalinger:

- Vi anbefaler, at der gennemføres børnerettighedsvurderinger ved udvikling af lovgivning, nationale initiativer og centrale indsatser, der er omfattet af strategien.
- Vi anbefaler systematisk og meningsfuld inddragelse af børn og unge i udvikling, implementering og evaluering af strategiens indsatser i overensstemmelse med deres ret til at blive hørt.
- Vi anbefaler, at strategiens mål, indikatorer og løbende monitorering afspejler børnerettighedsperspektivet og gør det muligt at følge, om strategien bidrager til at styrke realiseringen af børns rettigheder på området.
- Vi anbefaler, at der stilles krav om, at der handles og gives den nødvendige hjælp uden unødig ventetid, når voksne omkring barnet bliver opmærksomme på volden.

Helhedsorienterede og tværgående løsninger

'Vores system er indrettet til simple problemer. Dem er vi gode til at løse. Det er straks værre, når problemerne hos et menneske er mange og komplekse'. Sådan sagde en direktør fra en kommune på en konference sidste år.

Mange børn, der lever med vold og overgreb, lever i hjem, hvor forskellige stressorer øger risikoen for vold og overgreb. Det kan f.eks. handle om fysisk eller psykisk sygdom hos forældrene, alkohol- eller stofmisbrug, økonomiske eller boligrelaterede problemer eller livskriser knyttet til f.eks. skilsmisse eller det at få et barn med særlige behov. Det kan også handle om forældre, der selv er vokset op med vold og overgreb uden at have fået hjælp til at bearbejde det.

Volden i hjemmet er kendetegnet ved, at en bæredygtig indsats kun sker ved at hjælpe hele familien, og at volden kan forebygges gennem tidlig støtte. Den eller de, der har problemer med kontrol og vold, skal have hjælp til at standse adfærden, og andre i familien, herunder børn, skal have hjælp til at overkomme konsekvenserne.

Netop fordi årsagerne går på tværs af social-, sundheds-, justits-, skole-, beskæftigelses- og boligområdet mv., kan volden ikke forebygges effektivt inden for de enkelte ministerielle ressortområder. Det kræver, at indsatserne tænkes sammen og integreres på tværs af ministerier.

Når ansvaret er delt mellem mange, er risikoen, at ingen har det samlede overblik. Erfaringer fra området viser netop, at hjælpen ofte svigter i overgangene mellem myndigheder og sektorer.[10]

Hvis vi for alvor skal forebygge vold og overgreb mod børn, er det derfor nødvendigt at sætte bredt ind med indsatser, der går på tværs af forskellige ministerielle ressortområder, hjælper hele familien og forankres tæt på det politiske niveau.

En national strategi bør have en lang tidshorisont. Kulturændringer og opbygning af tværgående samarbejder tager tid. En langsigtet satsning skaber den forudsigelighed, som kommuner, regioner, stat og civilsamfund har brug for til at investere i, udvikle, koordinere og fastholde bæredygtige indsatser og samarbejder.

I Norge er satsningen fra regeringen[11] 10-årig, og selve strategien gentænkes hvert femte år. Den svenske strategi[12], som netop er lanceret, er 10-årig.

Vi foreslår på den baggrund en strategi i Danmark med en 10-årig ramme.

[10] Justitia for Barndom Uden Vold, 2025 https://justitia-int.org/bekymring-til-beskyttelse/
[11] Norsk strategi https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/strategi-for-likestilling-mellom-kvinner-og-menn-2025-2030/id3077968/?ch=5
[12] Svensk strategi https://www.government.se/press-releases/2026/04/new-national-strategy-for-a-society-free-from-violence-oppression-and-exploitation/

Anbefalinger:

- Vi anbefaler, at en mindst 10-årig strategi mod vold og overgreb forankres under et ansvarligt ministerium, men at alle relevante ministerier pålægges ansvar for sektoropgaver i strategien.
- Vi vil anbefale, at der i det koordinerende ministerium nedsættes et koordinerende sekretariat, et såkaldt 'backbone', der udvikler, måler og understøtter den ønskede forandring.

Et samlet børneliv uden vold

I regeringsgrundlaget er den kommende strategi benævnt 'en strategi for vold mod børn og vold i hjemmet' og skal tage udgangspunkt i børn som selvstændige individer med egne rettigheder og behov. Strategien skal desuden forholde sig særskilt til vold mod børn med etnisk minoritetsbaggrund, herunder en øget indsats mod genopdragelsesrejser.

Volden findes i alle arenaer af barnets liv, og børn har krav på beskyttelse mod al vold efter Børnekonventionens artikel 19.

Vold defineres som al vold mod barnet uanset om denne er fysisk, psykisk eller seksuel eller om barnet befinder sig i hjem med vold[13].

Vi vil anbefale, at strategien har et særligt fokus i indsatserne på barnets hjem og nære relationer som det sted, hvor det er vanskeligt at intervenere, og hvor der eksisterer en tavshedskultur og en berøringsangst, men at strategien kan rumme indsatser mod alle de arenaer, hvor vold over for børn kan opstå.

Det er vigtigt, at strategien også sætter særligt ind overfor æresrelateret vold, negativ social kontrol og genopdragelsesrejser. Denne form for vold adskiller sig fra anden vold i hjemmet ved at være kollektivt forankret. Den udøves ikke nødvendigvis i hjemmet, men af et bredere familie- og netværksfællesskab med relation til familien.

Anbefaling:

- Vi anbefaler, at fokus for den kommende strategi for vold omhandler hele barnets liv, men har et særligt fokus på volden i barnets nære relationer samt på kollektive volds- og kontrolstrukturer, herunder æresrelateret vold, negativ social kontrol og genopdragelsesrejser.

[13] Social – og Boligstyrelsen, https://www.sbst.dk/boern/vold-og-seksuelle-overgreb/siso-videnscenter

Organisering, mål og finansiering

Notatet giver her anbefalinger til organisering, implementering, mål for strategien og finansiering af denne.

Forpligtende implementering i stat, kommuner, politi og regioner

En national strategi står og falder med implementeringen lokalt. Her er der i dag flere gennemgående problemer. For det første oplever mange børn et fragmenteret system, hvor det ofte er barnet/den unge selv, der må navigere mellem myndigheder og sektorer. For det andet afhænger den hjælp og støtte, et barn får, i høj grad af, hvor i landet barnet bor og den lovgivning og lokale rammer, der understøtter den enkelte myndigheds opgaver. Vi henviser også til afsnittet om helhedsorienterede og tværgående løsninger.

Strategien bør derfor understøtte implementering på tværs af stat, kommuner, regioner, politi, sundhedsvæsen og civilsamfund med et dobbelt sigte: dels skabe et trygt og sammenhængende forløb for det enkelte barn, dels bidrage til mere ensartet adgang til hjælp og støtte uanset hvor i landet man bor.

Det skal samtidig afsøges, hvilke lovgivningsmæssige greb, der kræves for at skabe forandring. Det kan f.eks. handle om muligheden for deling af data for at skabe helhedsorienteret hjælp i myndighedsarbejdet, eller afdækning af om myndigheder har den nødvendige lovgivning til at prioritere at hjælpe børn og familier tidligt og ensartet.

Strategien skal også forpligte politi og kommuner på et langt tættere samarbejde, og fælles strategier, f.eks. i regi af kreds- og lokalråd.

Det samme gør sig gældende for samarbejdet mellem kommuner, regioner og civilsamfund, hvor der skal skabes en større forpligtelse til helhedsorienterede indsatser.

Anbefalinger:

- Vi anbefaler, at strategien skal indeholde konkrete tiltag, der kan understøtte et styrket tværsektorielt samarbejde, f.eks. bedre muligheder for deling af data mellem myndigheder og sundhedsvæsen eller for at give børn og familier tidligere hjælp.
- Vi anbefaler, at strategien også forpligter politi og kommuner på et langt tættere samarbejde i det akutte og opfølgende arbejde, herunder f.eks. gennem fælles strategier i kreds- og lokalråd.

Hvordan måler vi fremdriften?

Strategien bør opstille ambitiøse mål, som kan samle indsatsen på tværs af sektorer og civilsamfund og sikre fremdrift.

Strategien bør ledsages af et styrket fælles nationalt datagrundlag om vold mod børn, drab på børn, partnervold og partnerdrab samt systematisk viden om, hvor mange børn og unge på landsplan, der lever med negativ social kontrol, æresrelateret vold, pres om religiøse eller kulturelle normer, trusler om udlandsophold eller egentlige genopdragelsesrejser.

Der bør udvikles nationale mål og indikatorer, som løbende følges og rapporteres offentligt på en dedikeret hjemmeside, der samler kommunikation om den fælles indsats og fremdrift.

Input til mål og indikatorer nedenfor er tænkt som eksempler, der skal uddybes yderligere i et fælles arbejde.

Det overordnede effektniveau

50 procent færre børn oplever i 2040 vold i hjemmet. Specifikke mål for f.eks. drab, ruskevold, negativ social kontrol og genopdragelsesrejser

Der er nultolerance for vold i alle miljøer

Halvering af anbringelser på grund af vold inden 2040

Landsdækkende kapacitet på hjælp til hele familien

Alle kommende forældre screenes i svangreomsorg og igen i sundhedspleje og dagtilbud og risikofamilier tilbydes forebyggende hjælp

Flere danskere (naboer, klasseforældre og fodboldtrænere) skal tage ansvar

Mål på strategiens implementering i alle sektorer

Myndigheds- og civilsamfundsniveau

Tidsfrister i myndighedssagsbehandling

Ventetider på hjælp

Tid fra underretning til hjælp

Brug af forebyggende indsatser i samarbejde mellem myndigheder og civilsamfundet

Antal underretninger, der fører til tværsektorielt samarbejde

Mål for stabil finansiering af civilsamfundets indsatser

Specifikke indsatser/individniveau

Kvalitative undersøgelser, der belyser børn i kontakt med myndighederne. Målet er at se et skifte i børnenes beskrivelser i retning af at føle sig hørt, forstået og hjulpet

Børns kendskab til og mulighed for at bruge egne rettigheder

Effekt af den tilbudte hjælp

Antal unge med voldserfaringer i barndom, der tilbydes forebyggende hjælp

Antal nye forældre, der ud fra risikofaktorer tilbydes hjælp til forældreskabet

Mål for udøverbehandling og hjælp til forældre, der er i risiko for at udøve vold

Som led i opfølgningen bør den ansvarlige minister årligt fremlægge en redegørelse for Folketinget om strategiens gennemførelse, udviklingen på området og behovet for eventuelle justeringer.

Anbefalinger:

- Vi anbefaler, at der udvikles nationale mål og indikatorer for fremdrift.
- Vi anbefaler, at sekretariatets koordinerende arbejde afrapporteres på en dedikeret hjemmeside, hvor fagfolk og politikere kan følge udviklingen.
- Vi anbefaler, at der hvert år sker en afrapportering af både strategien om partnervold og partnerdrab og vold mod børn til Folketinget.

Varig finansiering og national kapacitet

Det er dybt skadeligt at vokse op med vold. Og det må ikke være postnummeret eller andre tilfældigheder, der afgør, om børn kan få hjælp.

Vold i barndommen kan have alvorlige konsekvenser, der følger den enkelte langt ind i voksenlivet. Det har store menneskelige omkostninger, men også meget store økonomiske omkostninger for samfundet. Netop derfor bør en strategi om vold mod børn og vold i familien forstås som en samfundsøkonomisk investering.

Omfanget af de samfundsøkonomiske omkostninger er veldokumenteret i Norge. En samfunds-økonomisk analyse fra 2023, der så på offentligt og privat ressourceforbrug, produktions- og effektivitetstab samt tab af liv og sundhedsmæssig livskvalitet, viste, at vold i nære relationer kostede det norske samfund næsten 92,7 milliarder norske kroner i 2021[14].

En dansk analyse afgrænset til vold i barndommen er på vej og forventes lanceret i oktober 2026. Efter norsk forbillede beregner rapporten offentligt og privat ressourceforbrug, produktions- og effektivitetstab[15], og den vil dermed give et fælles referencepunkt for, hvor store og vedvarende omkostninger vold i barndommen påfører samfundet hvert år.

Rapporten vil bidrage til at etablere vold i barndommen som et selvstændigt og højt prioriteret samfundsøkonomisk problem.

Strategien bør derfor understøttes af en langsigtet, ambitiøs finansieringsplan til opbygning af specialiseret national og lokal kapacitet omkring vold, æresrelateret vold, negativ social kontrol og genopdragelsesrejser samt at selve udviklingen af strategien er fuldt finansieret.

Anbefaling:

- Vi vil anbefale, at strategien understøttes af en ambitiøs finansieringsplan, og at der tænkes i en 10-årig periode, og at både udviklingen og driften af strategien er fuldt finansieret.

[14] https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/ny-samfunnsokonomisk-analyse-av-kostandene-ved-vold-i-nare-relasjoner/id2965015/

[15] Analysen laves med bred inddragelse af private og offentlige aktører for Barndom Uden Vold. Den udarbejdes af Implement Consulting og Vive, Det Nationale Forsknings- og analysecenter for Velfærd

Sammenhæng til strategien mod partnervold og partnerdrab

Afslutningsvis kommer vi med anbefalinger til at koordinere arbejdet med vold i familier.

Regeringsgrundlaget varsler også en langsigtet strategi mod partnervold og partnerdrab.

De to strategier bør udvikles i tæt koordinering, fordi de i vidt omfang berører de samme personer og familier. Overlappet er tydeligt, når børn lever i hjem, hvor der er vold mellem de voksne, eller når voksne eller børn dræbes i sager om partnerdrab. En særlig opmærksomhed skal desuden rettes mod, at børn i miljøer præget af negativ social kontrol og æresrelateret vold ofte kan opleve både eksplicit og stiltiende opbakning til volden og kontrollen. Volden ses i nogle miljøer som "en del af opdragelsen" af både børn og voksne.

For vold i hjem med børn er sjældent isoleret. Der er en voldsudøver og derudover ofte også andre voldsofre i familier med vold. Der er derfor brug for et helhedsorienteret blik på familier med voldsproblematikker og deres behov for krisehjælp, herunder også hjælp til voldsudøveren, så volden kan stoppes.

De to strategier bør derfor have fælles retning og koordineret opfølgning, og et eller flere backbone-sekretariater bør samarbejde tæt med alle relevante aktører og sikre sammenhæng mellem sektorer.

Hvor problemstillingerne overlapper, bør de to strategier bygge på et fælles nationalt vidensgrundlag og koordineret monitorering.

Samtidig er det vigtigt, at de to strategier fastholder deres særskilte formål, målgrupper og faglige fokus. Sammenhæng må ikke ske på bekostning af hverken voksne eller børn. Målet bør være, at strategierne gensidigt styrker hinanden og bidrager til en mere helhedsorienteret indsats mod vold i familien.

Anbefalinger:

- Vi anbefaler, at de to strategier udvikles til gensidigt at styrke hinanden, og at koordineringen sker fra et eller flere backbone-sekretariater.
- Vi anbefaler, at de to strategier fastholder deres særskilte formål, målgrupper og faglige fokus og udvikles i tæt og forpligtende samarbejde med fagfolk fra NGO'er, civilsamfund og myndigheder.

De samlede anbefalinger

Tidlig opsporing og forebyggende indsatser

Anbefaling:

- At strategien sikrer, at politi, kommuner og regioner har en tydelig og konkret forpligtelse til tidlig opsporing og forebyggelse af vold samt at der er tilstrækkeligt med ressourcer til det opsporende og forebyggende arbejde.

En rettighedsbaseret tilgang

Anbefalinger:

- Vi anbefaler, at der gennemføres børnerettighedsvurderinger ved udvikling af lovgivning, nationale initiativer og centrale indsatser, der er omfattet af strategien.
- Vi anbefaler systematisk og meningsfuld inddragelse af børn og unge i udvikling, implementering og evaluering af strategiens indsatser i overensstemmelse med deres ret til at blive hørt.
- Vi anbefaler, at strategiens mål, indikatorer og løbende monitorering afspejler børnerettighedsperspektivet og gør det muligt at følge, om strategien bidrager til at styrke realiseringen af børns rettigheder på området.
- Vi anbefaler, at der stilles krav om, at der handles og gives den nødvendige hjælp uden unødig ventetid, når voksne omkring barnet bliver opmærksomme på volden.

Helhedsorienterede og tværgående løsninger

Anbefalinger:

- Vi anbefaler, at en mindst 10-årig strategi mod vold og overgreb forankres under et ansvarligt ministerium, men at alle relevante ministerier pålægges ansvar for sektoropgaver i strategien.
- Vi vil anbefale, at der i det koordinerende ministerium nedsættes et koordinerende sekretariat, et såkaldt 'backbone', der udvikler, måler og understøtter den ønskede forandring.

Et samlet børneliv uden vold

Anbefaling:

- Vi anbefaler, at fokus for den kommende strategi for vold omhandler hele barnets liv, men har et særligt fokus på volden i barnets nære relationer samt på kollektive volds- og kontrolstrukturer, herunder æresrelateret vold, negativ social kontrol og genopdragelsesrejser.

Forpligtende implementering i stat, kommuner, politi og regioner

Anbefalinger:

- Vi anbefaler, at strategien skal indeholde konkrete tiltag, der kan understøtte et styrket tværsektorielt samarbejde, f.eks. bedre muligheder for deling af data mellem myndigheder og sundhedsvæsen eller for at give børn og familier tidligere hjælp.
- Vi anbefaler, at strategien også forpligter politi og kommuner på et langt tættere samarbejde i det akutte og opfølgende arbejde, herunder f.eks. gennem fælles strategier i kreds- og lokalråd.

Hvordan måler vi fremdriften?

Anbefalinger:

- Vi anbefaler, at der udvikles nationale mål og indikatorer for fremdrift.
- Vi anbefaler, at sekretariatets koordinerende arbejde afrapporteres på en dedikeret hjemmeside, hvor fagfolk og politikere kan følge udviklingen.
- Vi anbefaler, at der hvert år sker en afrapportering af både strategien om partnervold og partnerdrab og vold mod børn til Folketinget.

Varig finansiering og national kapacitet

Anbefaling:

- Vi vil anbefale, at strategien understøttes af en ambitiøs finansieringsplan, og at der tænkes i en 10-årig periode, og at både udviklingen og driften af strategien er fuldt finansieret.

Sammenhæng til strategien mod partnervold og partnerdrab

Anbefalinger:

- Vi anbefaler, at de to strategier udvikles til gensidigt at styrke hinanden, og at koordineringen sker fra et eller flere backbone-sekretariater.
- Vi anbefaler, at de to strategier fastholder deres særskilte formål, målgrupper og faglige fokus og udvikles i tæt og forpligtende samarbejde med fagfolk fra NGO'er, civilsamfund og myndigheder.